

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan, izvzemši ponedeljke in dneve po praznikih, ter velja po pošti prejemana za avstro-ogerske dežele za celo leto 16 gl., za pol leta 8 gl. za četrt leta 4 gl. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za celo leto 13 gl., za četrt leta 3 gl. 30 kr., za en mesec 1 gl. 10 kr. Za pošiljanje na dom se računa 10 kr. za mesec, 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poštnina iznaša. — Za gospode učitelje na ljudskih šolah in za dijake velja znižana cena in sicer: Za Ljubljano za četrt leta 2 gl. 50 kr., po pošti prejemana za četrt leta 3 gold. — Za oznanila se plačuje od četiristopne petit-vrste 6 kr., če se oznanilo enkrat tiska, 5 kr., če se dvakrat, in 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo je v Ljubljani v Franc Kolmanovej hiši št. 3 „gledališka stolba“. — Opravništvo, na katero naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. administrativne stvari, je v „Národnej tiskarni“ v Kolmanovej hiši.

Nemci iščejo zaveznikov zoper nas.

Dunajska „Deutsche Ztg.“ je prinesla na novega leta dan članek, pisan od nemškega državnega poslanca, kateri nasvetuje avstrijskim ustavovercem: iščimo zvezati se s Poljaki, skušajmo Poljake odtrgati od zveze s Čehi in Slovenci, potem imamo spet večino in moremo svobodno na dalje tretji in daviti Čehi in Slovence; Poljakom prepustimo vso avtonomijo, a mi Nemci zberimo vso moč v to, da Čehi in Slovence germaniziramo (und concentriren wir unsere ganze kraft auf wahrung und ausprägung des deutschen charakters der österreichischen stammlande.) V Galiciji — pravi dalje nemški državni poslanec — nemamo Nemci nič nemških interesov varovati, zato pustimo Poljakom (da jih na svojo stran pridobomo), naj bodo oni federalisti, ker mi Nemci smo centralisti le zavoljo tega, da bi lažje germanizirali (wir Deutsche sind deshalb centralisten, weil wir dadurch die solidarität der interessen wahren, welche alle Deutschen Österreichs umschlingen muss); torej mi Nemci opustimo v Galiciji vsako željo gospodovati (jeden anspruch auf herrschaft in Galizien aufgeben), Poljaki pa bodo potlej nam prosto roko dali v ónih deželah, ki so nekdanj spadale v nemški bund (torej na Češkem in na Slovenskem).

Ali nij to grozen cinizem, prav óne nemške vrste surovost in brutalnost, kakeršna je krvavo do zadnjega moža uničila in iztrebila veliki slovanski narod Polabcev in Obodritov! Išče se zveza z jednim Slovanom, da bi pomagal „gospodovati“ — naravnost se pove: herrschaft! — nad drugim Slovanom! In ravno tako naravnost se pove, da če je dozdej Nemec bil centralist, nj bil to iz kake ljubezni

do državne celote, kakor je dozdej zmirom pri kacij volitvah govoril, ampak samo za to, da je nemštvo širil — „ausprägen“ temu pravi — mej Čehi in Slovenci, ki so enkrat nesrečo imeli, da so bili proti svoji volji udje najbolj smešne, ničeve in neopravičene politične papirnate ustanove srednjeevropske, zloglasnega nemškega „bunda“, ki je pa zaslužene žalostne smrti umrl, kakor je zaslužil in sta mu dve tretjini Avstrijcev od srca privoščili. Take izprave ustavovernega nemškega sovraštva in gospodstva-željnosti do nas je treba vsacemu Slovenu dobro zapomniti si.

Ustavoverni Nemci torej zdaj ščujejo v Avstriji jedno narodnost proti drugej. Včeraj so ščevali Rusine na Poljake, denes hujskajo Poljake na Čehi; jutri bodo s stanovi tako delali, meščane na plemenitase, živelj proti živilju, da bi le svoje gospodstvo — „herrschaft“ — rešili! Oj poštene in liberalne nemške politike!

Radovedni smo kaj bodo Poljaki na ta nesramni poziv odgovorili. V čeških listih od novega leta dne smo brali članek iz poljskega „Czasa“, kateri pravi, da je Poljakom ideja narodnosti povsod jednako sveta, na Labi kakor na Visli, da óni hočejo močno Avstrijo, da pa Avstrija more le močna biti, če so vsi nje narodi zadovoljeni. Ako Poljaki tej misli zvesti ostanejo, bodo zdaj Nemcem le tako odgovorili, — kakor se spodobi. Ko bi pa nas in Čehi tudi res izdali in Nemcem „prosto roko“ nad nami pustili, še bomo — Slovani.

Nemščina v slovenskih ljudskih šolah protipostavna in nemogoča.

Nemškutarjska večina kranjskega deželnega odbora, to je Kaltenegger-Schrey-Dežman so

sklenili prošnjo do deželnega šolskega sveta zarad upeljave nemščine na večrazrednih ljudskih šolah na Kranjskem. O tem predlogu se je baje uže v več okrajnih šolskih svetih posvetovalo. Zato se nam potrebno in koristno zdi, da objavimo mnenje narodnih članov nedege okrajnega šolskega sveta, v katerem so razlogi zoper sklep deželnega odbora tako temeljito razviti, da nam nij treba nobene besede dostavljati. Omeniti nam je samo to, da je večina dotičnega okrajnega šolskega sveta iz uradnikov in učiteljev precej pripravljena bila, udati se nemškutarjskim namenom sklepa deželnega odbora.

Podpisani člani okrajnega šolskega sveta menijo, tako se glasi spomenica, da se v dve- in trirazrednih ljudskih šolah nemščina kot obligatni učni predmet ne sme uvesti, in sicer zato ne, ker hodijo v vse dve- in trirazredne šole tega okraja samo otroci slovenskih staršev. „Upeljanje nemščine kot obligatni učni predmet je zoper člen 19 državnega osnovnega zakona o splošnem pravu državljanov. Kajti v tretjej točki tega člena je izrečno odredjeno, da v deželah, kjer prebivajo skupaj razne narodnosti, morajo biti javni učni zavodi tako urejeni, da dobi vsaka izmed teh narodnostij potrebna (erforderlichen) sredstva za izomiko v svojem jeziku, ne da bi se je sililo učiti se drugega deželnega jezika. Po § 6 zakona od 4. maja 1869 o načelih poduka gledé ljudskih šól, mora deželna šolska oblast o poduku v drugem deželnem jeziku odločiti po zakonu, a še le takrat, kadar so izrekli svoje mnenje óni, ki dotično šolo vzdržujejo.

„Iz teh zakonovih določeb se vidi jasno in nedvomno, da je obligatni poduk nemškega jezika v slovenskih ljudskih šolah, t. j. uporabljene sile za naučenje tega jezika, abso-

Listek.

Objektivno in subjektivno.

IV

Milostiva gospa! moja ideja, o katerej sem vam pravil v poslednjem pismu, da jo bom odkril slovenskemu svetu in postavil na stol kot „modicum et bonum“ precej po novem letu, ne velja nič! O tem, kar sem vam ravno povedal, sem se prepričal v nedeljo, ko sem prišel o navadnej uri k navadnemu stolu na črno kavo; komaj sem odprl vrata, ter odzdravil kasirici, katera navadno pokima z glavo, kadar stopi gost v kavarno, uže so se mi nasproti smejali veljavni in izkušeni možje, ki čitajo vsak dan „Slovenski Narod“.

Da li so se smejali objektivno ali subjektivno, to je, da li so se delali norca iz mojega objekta (ideje) ali iz mojega subjekta,

tega vam pač ne vem povedati, ali da so se smejali, to vem dobro.

Precej se mi je dozdevalo, da se bodo zadevali gospodje o novem po meni izumljenem kompromisu izmed „Slovenskega Naroda“ in „Laibacher Tagblatt“, in res so to storili tako na glas in brez vsakega obzira, da se je celo navaden naš marker nekako čudno oziral po svojem „profesoru“, kakor me titulirajo uže mnogo let vsi markerji.

Kako je prišlo, da me sploh imajo markerji za „školnika“, ne vem, vendar se mi zdi, da moram imeti nekaj takega na sebi, ker kako bi drugače bil prišel do tako praktične ideje, kakor je moj novo iznajdeni kompromis, katerega sem si bil izmislil čisto sam v svojej glavi brez kakove pomoči, bodi si od katere koli strani. Ker se mi je zgodilo, kakor sem povedal, sem precej odustal od svoje nakane, gotov program sem zavrgel in tudi koncept nemškega vam, milostiva, namenjenega pisma

ne bom pošiljal nemškemu Krausu v Ljubljano, — mi je škoda za marko — in tako ostane vse pri starem brez kompromisa.

Teško sem se odločil s početka na vse to, ali zdaj počimam uvideti, da sem pametno ravnal, ka nijsem obesil svoje ideje objektivno na veliki zvon, in to iz sledečega razloga:

Dr. — a —, dopisnik od Save, je uže večkrat naglašal, kako Nemci in ž njimi tudi naši nemškutarji vedno svoj dur tulijo, a mi Slovenci jo navadno le v molu godemo. Za kolikaj muzikalno uho bi torej moj kompromis pomenil pravo mačjo muziko. Le pomislite, milostiva! dur in mol skupaj, pa še znabití fortissimo — kakšna disharmonija bi nastala — to bi bilo naravnost za zdvijati!

Sicer je opaziti, da nemškutarji uže navijajo svoje strune nekako na mol, pa kaj pomaga, mahom jo mi zagodemo v duru, in harmonije nij mogoče skupaj spraviti pri godcilih „zmešane“ narodnosti.

zadostuje na pr. dopisnica ali korespondenčna karta.

— (Beseda na Silvestrov večer v ljubljanskej čitalnici) je bila jako živahna. Vsi prostori v dvorani in pristranskej sobi so bili popolnem napolnjeni. Igra kakor tudi pevske točke so se vršile v občeno zadovoljnost občinstva. Kar se tiče petja, moramo omeniti osobito čveterospava Hajdrihovega „Pod oknom“, katerega so peli sami mlajši pevci, a je tako dopadel, da so ga morali ponoviti. Z resno in dobro voljo ide, — to je pokazal Silvestrov večer, — nadalje tudi petje, kljub svojeglavnej neupogljivosti od neke strani.

— (Kamniška narodna čitalnica) napravi na sv. treh kraljev dan 6. jan. 1880 ob 1/2 8 uri zvečer svoj redni občni zbor. Dnevni red je: Nagovor predsednikov; poročilo tajnikovo; poročilo blagajnikovo; volitev novega odbora. Koncem pridejo posamezni predlogi. Po tem petje, družbena zabava in ples. K temu zboru ter veselici prav uljudno vabi odbor.

— (Iz Glinj) na slovenskem Koroškem se nam piše 29. decembra: Posebno hudo zimo imamo letos pretrpeti, ker uže blizo mesec dni mraz skoz in skoz vsak dan brez prenehanja hudo pritiska, tako da je Drava tudi pri nas zamrznila; ker pa tako močno srež nese, da se je od sreža zajezila, je vse niže kraje preobrnila v ledeno morje; na več sežnjev na debelo in široko na okolo je sreža

natisnila. Je sicer zamrznila l. 1867 je pa vendar ostala v svojej strugi. Po ustnem izročilu je uže 81 let od tega, kar je zima jednako nadlegovala tukajšnje stanovce.

Razne vesti.

* (Volkovi) so bili v mrzlih nočeh ónega tedna pri Temešvaru na Ogerskem tako silni, da so tirani od lakote po noči noter v predmestje temešvarsko upali se, in v tamošnjih dvorih dosti škode naredili gospodarjem. Mestno poglavarstvo je bilo torej naprošeno narediti velike love na volkove.

* (Krvavo klanje na morskej ladiji.) V New-York je 24. decembra priplavala ladija „Francisko Danavaro“. Kapitan te ladije je pri oblastnji oglašil, da so na njegovej ladiji bili 15. decembra štirje ljudje ubiti. Dva njegova pomorščaka sta se uprla in pomorila na ladiji kuharja in višjega „botsmana“, a jednega pomorščaka ranila. On sam, kapitan, je potem oba upornika ustrelil.

Za blago sočutje v bolezni in za tako mnogobrojno udeležbo pri pogrebu naše predrage, nepozabljive soproge in matere, gospé

Uršule Dimnik,

posebno pa za mnoge vence, izrekamo vsem svojim sorodnikom, prijateljem in znancem, in posebno tudi v. č. duhovščini, v. č. oo. frančiškonom, v. č. gospodom bogoslovcem za gniljivo nagrobno petje in katoliškej družbi, svojo prisrčno, najtoplejšo zahvalo.

(3) Žalujoča rodbina.

Za srčno sočutje in mnogobrojno spremstvo pri pogrebu naše preljube soproge, oziroma matere in mačehe

Antonije Mozetič,

posestnice,

izreka vsem prijateljem, sosedom in znancem toplo zahvalo

(1) žalujoča rodbina.

V Sežani dané 31. decembra 1879.

Dobre, pravične, nepokažene

Voščene sveče,

za katere dajeva porošstvo, iz najboljšega čistega čebelnega voska, katere izvrstno lepo in prav počasi goré, prodajata po najnižjej ceni

P. & R. Seemann,

(551—7) Ljubljana, Gradišče, Vegova ulica št. 8.

Novo! Novo!
Ponarejenih novcev nij več!

Steinerjev kamen za poskušanje

zlata, srebra, dragocenostij itd.

v obliki za životnikov žep, neobhodno potreben vsakemu trgovcu, blagajniškemu uradniku, zlatarju in zasobniku.

à etui 85 kr. Samoprodaja za Kranjsko:

Josip Geba,

(2—1) urar v Ljubljani.

Tuji.

1. januarja:
Pri Slonu: Fröhlch iz Dunaja. — Depole z Trsta. — Kohn iz Ljubljane. — Pri Mallé: Elsinger Blau iz Luu ja. — Prager iz Linca. — Pri avstrijskem cesarju: Rösch iz Beljaka.

Dunajska borza 2. januarja.

Enotni drž. dolg v bankovcih	69	gld.	50	kr.
Enotni drž. dolg v srebru	70	"	95	"
Zlata renta	81	"	65	"
1860 drž. posojilo	130	"	75	"
Akcije narodne banke	839	"	—	"
Kreditne akcije	291	"	90	"
London	116	"	70	"
Srebro	—	"	—	"
Napol.	9	"	30 1/2	"
C. kr. cekini	5	"	52	"
Državne marke	57	"	70	"

Prsne in pljučne bolezni,

naj si bodo kakeršne koli, odpravi najgotovejše po zdravniškem ukazu pripravljeni

v Avstro-Ogerskej, Nemškej, Francoskej, Angleškej, Španskej, Rumunskej, Holandskej in Portugalskej varovani

Wilhelmov

snežniški zeliščni alop

od

Fran Wilhelma, lekarja v Neuenkirchnu.

Ta sok je izvrsten in posebno upliven pri bolečinah v vratu in prsih, hripi, hripavosti, kašlju in náhodu. Mnogo jih je, ki potrjuje, da se imajo samo temu soku zahvaliti na prijetnem spanju.

Posebno pozora vreden je ta sok kot vračilo pri megli in slabem vremenu.

Zavolj svojega vrlo prijetnega okusa koristi otrokom, in je potreba vsem na pljučah bolnim; potrebno sredstvo je pa pevcem in govornikom zoper nejasen govor in hrpavost.

Oni p. n. kupci, ki želé pravi snežniški zeliščni alop, katerega uže prijam od l. 1855., izvolé naj izrečno zahtevati

Wilhelmov snežniški zeliščni alop.

Navod se pridodá vsakej sklenici.

Jedna zapečatená izvorna sklenici velja 1 gld. 25 kr., ter ima zmirom frišno

Fran Wilhelm, lekar v Neuenkirchnu (Nižje Avstrijsko).

Zavoj se računa 20 kr.

Pravi Wilhelmov snežniški zeliščni alop imajo tudi samo moji gg. kupci:

V Ljubljani: Peter Lassnik;

Anton Leban, lekar v Postojni; Karel Šavnik, lekar v Kranji; Fr. Wacha, lekar v Metliki; Dom. Rizzoli, lekar v Novem mestu.

P. n. občinstvo naj zmirom zahteva osobito Wilhelmov snežniški zeliščni alop, ker tega samo jaz pravo izdelujem, in ker so izdelki pod imenom Julius Bittnerjev snežniški zeliščni alop samo nevredna posnemanja, pred katerimi jaz posebno svarim.

V Avstro-Ogerskej, Nemčiji, Franciji, Angliji, Rumuniji, Španiji, Holandiji in Portugaliji branjen

Wilhelmov

antiartritiški antirevmatiški

kri čistilni čaj

(kri čistilen zoper putiko in trganje po udih)

je za

zdravljenje po zimi

jedino in gotovo uplivajoče kri čistilno sredstvo pripoznano.

Z dovoljenjem c. kr. dvor. kancelije v sled sklepa Dunaj, 7. decembra 1858.

Odločno poskušeno, Učinek sijajen, Uspeh izvrsten.

S patentom Nj. c. kr. veličanstva zoper ponarejanje obvarovano. Dunaj, 12. maja 1870.

Ta čaj očisti ves organizem; kakor nobeno drugo sredstvo, preišče to vse dele trupla in odpravi z notranjo uporabo vse nečiste bolezenske tvarine iz njega; tudi učinek je trajen.

Temeljito ozdravi putiko, trganje po udih in zastarele bolezni, zmirom gnoječe se rane kakor tudi vse spolske in bolezni na koži, na telesu ali na lici, kite, sifilistiška ulesa.

Posebno ugoden uspeh ima ta čaj zoper uvred jeter in ledic, kakor tudi zoper zlato žilo, rmenico, hude bolečine v živcih, kitah in udih, potem zoper bolečine v želodci, pritisk vetrov, zaprejte, zaprejte vode, polucije, možko nezmožnost, zoper ženski tok itd.

Bolezni, kakor škropilji, otekline, se brzo in temeljito ozdravé, ako se neprenehom pije ta čaj, ker je milo razpuščajoče in vodo odganjajoče sredstvo.

Jedino pravi prireja

Fran Wilhelm, lekarnar v Neuenkirchnu (Dol. Avstr.)

Zavitek, razdeljen v 8 šopkov, prirejen po predpisu zdravnika, z navodom za uporabo v raznih jezicah 1 gld., za kolek in zavoj posébe 10 novč.

Svarilo. Varovati se je nakupa ponarejanj, ter naj zatorej vsak zahteva vedno le „Wilhelmov“ antiartritiški antirevmatiški kri čistilni čaj, ker so priredki, ki slujó samo pod imenom antiartritiških antirevmatiških kri čistilnih čajev, jedino ponarejeni, ter jaz vedno svarim pred nakupovanjem tacih.

Da ugodim p. t. občinstvu, poslal sem in imajo pravi „Wilhelmov“ antiartritiški antirevmatiški kri čistilni čaj tudi

v Ljubljani: Peter Lassnik;

Anton Leban, lekar v Postojni; Karel Šavnik, lekar v Kranji; Fr. Wacha, lekar v Metliki; Dom. Rizzoli, lekar v Novem mestu. (511—2)

izomiki naroda, t. j. njega velikej masi, katera izomika se more vršiti samo z materinim jezikom in po materinem jeziku, in da se kolikor mogoče velika izomika za narod in njega vsakdanje potrebe doseže, naj se ne zgublja čas za veliko večino naroda z nekoristnim podukom tujih jezikov. Ako pa želé posamni starši, da se njih otroci podučujejo tudi v kakem drugem jeziku, naj se to zgodi kakor doslej v posebnih urah in na njih troškove.

„Iz teh uzrokov glasujejo podpisani zoper uveženje obligatnega nemškega poduka v dve-ali trirazredne ljuške šole nadejajoč se, da bode tudi c. kr. deželni šolski svet zavrgel dotični predlog deželnega odbora. Ako bi se pa ta nadeja ne izpolnila, potem podpisani za trdno pričakujejo, da g. prvosednik ne bode izvršil takov državne osnovne zakone žaleč sklep v smislu § 38 deželnega zakona o nadzorovanji šol.“

(Slede podpisi.)

Telegram „Slovenskemu Narodu“

Dunaj 3. januarja. Mesto Dunaj je v velikej nevarnosti pred povodnjo. — Poslanec Kučera je svoj mandat odložil. — Ljubljanski dopisnik v „Presse“ poroča, da se bo ustanovilo za vse dežele, kjer Slovenci prebivajo, društvo zoper narodno-klerikalne agitacije! (Sleparija ali „švindeli“! Kdo ga bo ustanovil? Kje so udje zanj? Mar dopisnik Kraus, pa še kakov tak tuj privandranec, ki niti slovenskega psa izza peči zvabiti upliva néma! Ur.)

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 3. januarja.

Notranja naša politika popolnem miruje, dobra je tedaj vsaka stvar, če je tudi neznamenita in malostna. Tako jemlje neki dunajski list povod iz tega, ker je na novo leto ogerski ministerski predsednik zbral okolo sebe vodje večine peštanskega sabora, da udrihne zopet jedenkrat po grofu Taaffeju, kateremu se nij posrečilo, po njegovem mnenju, Avstrije umiriti. In iz tega, ker pravi ón nemški list, da so Magjari podjarmili vse druge rodove na Ogorskem, in da zdaj nad njimi gospodujejo sami Magjari, vidi se zopet nemška oholost in prezirnost. Tedaj Nemcem v Avstriji se slinje cedé po hegemoniji nad družimi rodovi, sami bi radi gospodarili, in ker tega ne morejo, za to taka jeza.

Češki „Narodni listy“ v novoletnem članku pravijo, da uresničenje češkega narodnega programa nikakor nij navezano na ministerstvo Taaffejevo. Dalje pa pišejo, da češki redil, naj si gospod župnik glave ne beli zaradi obeda.

Pri velikem obedu je bilo polno gospode, duhovne in posvetne, vsi so bili dobre volje, le gospod župnik je še nemirno čakal, kedaj pride na stol biskopov „modicum et bonum“. Naenkrat se odprejo širom vrata in dva moža prineseta veliko pokrito skledo na stol.

„Kaj je to?“ vpraša biskop.

„To je modicum et bonum“, odgovori ponosno župnik, stopi bliže, odstrani pokrov in sam se začudi tej pečenki.

Bila je „oslovska glava“ s vshajem narejena, pravi „modicum et bonum“ kakeršnega sem jaz hotel postaviti na stol in odkriti kot novo izumljeni kompromis izmed Slovinci in nemškutarji.

Zdaj pa le tiho, nič več ne, itak se bojim, da sem uže postal preveč subjektiven.

C—v.

poslanci bodo svojo delavnost za izvršenje češkega narodnega programa razvili še le v tem letu, ki nastopa; tej delavnosti se ravno zdaj veliko zaprek stavi, torej bode težavno a poguma treba.

Vnanje države.

Kakor se čuje, je Turčija ukazala Muktar paši, da gre proti Plavi in Gusinju in **Crnogorcem** izroči ta krajeva.

Rumunska zbornica je s 60 glasovi zoper 19 glasov sprejela načrt zakona, ki proglašá Brajlo, Galac, Tulčo, Sulino in Kistendje slobodnimi lukami za 10 let.

Iz **Španije** se o moralnem poskušanju na življenje kraljevo ne zvé ničesa več. Francoski viri mislijo, da je španska vlada sama prepovedala razširjanje natančnejših poročil. Napadovalec se baje brani sam povedati kaj več. —

Domače stvari.

— (Izid volitve na Dolenjskem.)

Kandidat narodne stranke, knez **Ernst Windischgrätz**, je bil včeraj **jednoglasno** izvoljen. Dobil je v Radečah vseh 50 glasov, v Trebnjem vseh 40 glasov, v Kočevju vseh 22 oddanih glasov. Torej nemški Kočevarji so volili z narodnimi Slovenci v slogi! Živeli! Glas ljubljanskih nemškutarjev torej uže niti do Kočevja ne sega več! Ustavoverne stranke na Kranjskem nij več!

— (Kako naš nemškutarški deželni odbor deželne interese brani.) Če se greš Ljubljančan sprehajati ob vodi navzdol do stare klavnice in pogledaš na desno, vidiš, da pred poslopjem deželne prisilne delavnice, kjer je zaprt cvet naših tatov in družih falotov, — nij od novega leta naprej nobene vojaške straže več. Če torej kaznencem na misel pride, kako revolto delati, bodo jim samo civilni pázniki, ki so tudi dozday bili, nasproti stali. Deželni odbor jih bode moral torej vsaj oborožiti z revolverji. Država je trideset let dajala vojaško stražo, letos pa je na enkrat rekla, da je ne da več, če uboga kranjska dežela ne plača 5000 gold. za njo. Nemškutarji so Kranjcem zlate gradove obetali pri volitvi za deželni zbor in zlasti če dobodo deželni odbor v svoje roke. Zdaj je odbor v nemškutarških rokah, pa ne le da nij nič pridóbil, še to izgublja, kar je dežela 30 let imela! Tako nemškutarji pri volitvah dane nesramne obljube v dejanji držé!

— (Umrla) je včeraj predstojnica tukajšnjega nunskega kloštra, mater Josefa Strus, rojena Ljubljančanka.

— (Imenovanje.) Gosp. Fr Hafner, profesor na c. kr. gimnaziji v Gorici, Slovenec po rodu in mišljenji je imenovan za direktorja višje gimnazije v Pazinu.

— (Duhovensko) podporno društvo ljubljanske škofije ima v sredo 28. januarja ob 10. dopoldne v vel. semenišči svoj občni zbor.

— (Za stradajoče Istrijane) je kakor „Danica“ piše, odbor 1. konference sv. Vinc. v ponedeljek svojo zbirko za ubožne 14 gl., vtorek pa odbor 2. konference enako zbirko okolo 15 gl., prepustil.

— (Brzovlak) mej Dunajem in Trstom, ki bode po noči vozil, je pričel včeraj ob 10. uri, z Dunaja zjutraj ob 6. uri. Vsled tega novega reda bodo tudi dunajski jutrajni listi dohajali v Ljubljano dvanajst ur kasneje, tako, da jih bodemo na mesto zvečer ob 7. uri dobivali še le zjutraj družega dné ob 8. uri z dunajskimi večernimi listi vred, katere bodemo tedaj preje dobivali.

— (Predpustne veselice v čitalnici ljubljanskej) se bodo vsled odborovega sklepa napravile sledeče: trije majheni plesi in sicer prvi v soboto dné 10. jan., potem pa eden „izborni“ ples z besedo v nedeljo dné 1. februarja.

— (V cerkvi v Naklem) nad Kranjem, rojstnem kraju škofa tržaškega dr. Legata, bode se postavil mu spomenik. Doneske za ta spomenik bo nabirala tiskarna društva sv. Mohorja v Celovcu.

— (Močvirski odbor) je 29. dec. imel sejo, v kateri je obravnaval več zadev, mej katerimi je bila ena najvažnejših ta, da po obširnej debati se je soglasno potrdil predlog gosp. Kotnika, da se vsi načrti, katere sta odboru predložila gosp. inženirja Klemenčič in Potočnik, izročijo gospodu Podhajskeemu na Dunaji, da jih presodi, in izreče svoje mnenje o njih.

— (Goveja kuga) je po vsem Kranjskem prenehala; v zadnjem kraju, katerega se je neprestano držala, v Dulah, črnomeljskega okraja, je minula z dnem 31. meseca decembra prošlega leta.

— (Čudno naravno prikazen) pripoveduje v „Nov.“ znani naš naravoslovec s šentjurske gore na Gorenjskem, fajmošter Robič, ki piše: Prišedši včeraj zjutraj v vas Pšato po imenu, stoječo mej Poženkom in Gradom v duhovni cerkljanskej, izvem naravno prigodbo, katera se mi dozdeva vredna, priobčiti jo. Pravili so mi ljudje, da so na dan pred godovno sv. Barbare, to je, 3. dan dec. čuli o polu enajstej uri dopoldne močno šumenje v gori, kakor dohajočega viharja, ki je pihal iz votline, kjer potok Pšata izvira. Voda, navadno tako velika, da ne daleč od izvira uže mlinške kamene vrti, prenehala je kako četrtinko ure teči; potem pa je zopet privrela iz globokega kotla. Pripovedovali so mi ljudje, da se je to v preteklem času uže nekaterekrat zgodilo. — Prečudne pojme imajo priprosti ljudje o tej narurnej prikazni. Rekli so mi, da v gori je neznanško jezero, v karerem velika riba živi, katera včasih toliko vode popije, da potlej ne priteče na beli dan. Po njih mislih bi se dala ta reč tako-le razložiti. Pšateška gora, po večem obstoječa iz Halinskih skladov zgornje terciarne tvorbe, mej katerimi je od Poženka do Zatiške vasi nekoliko Kasijanskih nasadov vkleinjenih, je v svojem drobu vsa votla; to pričajo kotline, katere se v zvišeni dolini, stegujočej se od imenovane vasi do Sidroškega jarka, nepretrgano obilno nahajajo. V tej dolini tudi nobenega studenca nij, ker vso s planin dohajajočo vodo ti podzemeljski podmolji požirajo, iz katerih še le v znožji gore, kjer je zemlja bolj glinasta in ilovčasta, na pripravnih mestih na dan pririje. Znano pa je, kar večkrat gledamo, da voda, zlasti kadar je velika, zna orati in razkopavati, podirati in odnašati; lahko je mogoče, da tudi potok Pšata, kadar naraste, v svojem podzemeljskem teku od časa do časa tu in tam kaj izpere, podkoplje in prerije, da se, ali njena struga na kakem mestu pogrezne, ali pa se kaj porušivši skup pade in vodo nekoliko časa zajezi. — Tja na spomlad, kadar bodo uže daljši in gorkejši dnevi, hočem to zanimivo goro na drobno preiskati; znabit se mi tudi posreči splaziti se v kako votlino, od katerih vedó ljudje toliko strašnega pripovedovati in jo ogledati.“

lutno nedovoljen, ako se nehče žaliti državnega osnovnega zakona. Ako bi pa šlo pri tem za uvedbo nemščine kot slobodnega učnega predmeta, potem se more to odločiti še le tačas, ko so svoje mnenje izjavili oni, ki vzdržujó šolo, moralo bi se v tem slučaju vprašati šolskih občin. Zato smo morali za slučaj, ako bi deželna šolska oblast pokladala kako veljavo na mnenje c. kr. okrajnega šolskega sveta kot organa, ki v tem vprašanji nij kompetenten, s postavnega stališča zoper to izrečno protestirati.

„Morebiti se pa bode zavračalo, da je obligatni poduk nemščine v četirirazrednih slovenskih ljudskih šolah uže dejansko upeljan. Res je to. Ali to uvedbo ima zahvaliti svoj početek samo sili, ker so dozdanje vlade opustile srednje šole urediti v smislu državnega osnovnega zakona tako, da bi mogli slovenski otroci vanje dohajati v smislu državnega osnovnega zakona, brez začasnega znanja nemškega jezika, in je nedvomno krivica, ki se je učinila na slovenskem jeziku in zoper njega od države pripoznano ravnopravnost. Ta krivica pa se ne dá opravičiti niti z omenjeno popustljivostjo vlade, niti se iz te postoječe krivice ne more jemati povod, da bi se še druga žaljenja državnega osnovnega zakona utemeljevala ali olepšavala. Krivica se gotovo ne zmanjša, ako se večkrat ponavlja. Podpisani morejo tedaj za slučaj, ako bi se hotelo nemščino kot obligatni učni jezik v slovenskih dveh in trirazrednih ljudskih šolah uvesti, mirno na podlagi omenjenega državnega osnovnega zakona svečano protestirati.

„V dotičnej, omenjeno mnenje zahtevajočej odredbi c. kr. deželnega šolskega sveta nahajajo se tudi stavek, da je deželni odbor za dotično upeljavo navel vrlo važnih uzrokov. Jako je obžalovati, da se tisti baje tako važni uzroki nijso naveli c. kr. okrajnim šolskim svetom, da bi njih veljavo tudi lahko presodili. Podpisani so popolnem preverjeni, da so ti uzroki samo navidezni in bi se jih lahko ovrglo ne samo sè stališča zakona, nego tudi stvarno.

„G. prvosednik nam je se ve da naštel le dva uzroka, a samo kot svoje osobno mnenje, in sicer

a) da je naučenje nemščine slovenskej mladini od velike koristi in jo osobito sposablja stopati v srednje šole, in

b) da mnogo staršev želi upeljavo dotičnega poduka.

„Zoper prvo opomenimo, da korist znanja

tujih jezikov nikdo ne odreka, a da bi se jih učilo, v to ljudska šola néma prostora, kajti ta ne podaje, osobito če ima samo 2 ali 3 razrede, niti dosti izomike v materinem jeziku, ter je samo teško kos ali pa tudi ne ostalim res v ljudsko šolo spadajočim učnim predmetom. Poduk katerega družega jezika vršil bi se tedaj samo na račun in na vidno kvar teh predmetov. A tudi korist tega poduka je več kot dvomljiva. Ali bi dve- ali trirazredna ljudska šola v tem poduku mogla veljati, nego da se otroci navadijo nemško abecedo, ali za silo tudi nemški čitati in na pamet navaditi se kake nemške drobtine. Ako se tudi vzame, da izmej vseh ljudsko šolo pohojevajočih otrok po dovršenji stopi v srednje šole 5%, drugih 5% pa gre v tujino, kar je gotovo visoko računjeno, ostane ipak še 90% v svojej domovini. Kako korist imajo ti od ónih nemških odlomkov, ki so se jih naučili? Nič družega, nego, da imajo kaj pozabiti. Ali je pa prav in pravično in opravičeno na kak način, da se zavoljo ónih 10%, ki bodo mo goče da imeli kaj haska od nemškega jezika, 90% zaman nadleguje in zanemarja v pravih predmetih ljudske šole, t. j. v ónih, ki bi jim res koristili v življenji. Kajti ne treba dokazovati, da ljudska šola slovenskemu otroku ne bode mogla prisvojiti toliko nemščine, da bi ta takoj čital nemške knjige in prisvojil si nemško vedo, kakor je tudi vidno, da brbljanje nekaj tujih besedij ne osreči nikogar.

„Sicer pa vendar ne smemo tudi iz vida spustiti, koliko se druge nenemške narodnosti avstrijske v ljudskej šoli ozirajo na nemščino, — njih vzgled je tudi nam deloma zanimljiv. Tu vidimo, da so si Čehi, Poljaki, Magjari, Hrvati in Vlahi ne samo ljudske šole osnovali na svojej narodnej podlagi, nego tudi srednje šole in deloma tudi vseučilišče. A ti vsi so ipak tudi dobri Avstrijci, in nijso duševno in gmotno na slabšem, nego Slovenci. Ali dakle samo Slovenec ne bi mogel svojega naroda primerno naobraziti v svojem lastnem jeziku? in ali bi res ne mogel celó v ljudskej nič opraviti brez pomoči tujega jezika? Kar se pa tiče napredovanja v srednje šole, dajala je tudi tako urejena ljudska šola kakor doslej, dosti gradiva. Dokaz temu je letošnji velik pritisk na ljubljanski gimnazij, kjer so si, kakor se pripoveduje, pomagali s tem zoper preveliko število učencev, da so posebno poostrili sprejemno preskušnjo. Dakle tudi s tega stališča nij opravičeno razširjenje nemščine v ljudskej

šoli. Sicer pa naše srednje šole na Kranjskem nikakor nijso po načelu narodne ravnopravnosti urejene. Naj se najprej ta izvede, potem bode tudi čista slovenska ljudska šola slovenskemu otroku omogočila stopanje v srednje šole. Kadar se bode krivica, ki se slovenskemu narodu godi v srednjih šolah, odstranila, potem tudi ne bode treba uže nežnih otrok z nemščino pripravljati v ljudskej šoli za srednje šole.

„Ugovarja se sicer, da srednja šola mora biti nemška, za to, ker je visoka šola nemška. A tudi to mnenje bi se skazalo kot pomota. Saj visoka šola nij navadno nadaljevanje srednje šole, nje učni predmeti so od ónih v srednjih šolah bitstveno različni. Pogoje visoke šole je nekaka zrelost razuma in nekaka izomika, ki pa nij nikakor morala vršiti se v nemščini, potem razumljenje nemškega predavanja. To razumljenje si pa bode učenec tudi tačas prisvojil, ako bi se ravnalo z nemščino na srednji šoli samo kot z učnim predmetom. Jasen dokaz temu je to, da nemške visoke šole uspešno pohojevajo tudi Čehi, Poljaki, Magjari, Hrvati, itd. ki so prišli iz čisto narodnih ljudskih in srednjih šol. Nikjer nij uzroka, misliti, da bi Slovenec ne mogel storiti to, kar ti storé.

„Ad b. Nij se čuditi v zdanih razmerah naših, ako slovenski starši želé, da bi se njih otroke podučevalo v nemščini. Kako so urejene srednje šole naše? Na mesto da bi se tam še le pričelo s podukom tujih jezikov, je uže v najnižjem razredu predavanje popolnem nemško in od slovenskega učenca se zahteva brezpogojno, da to nemško predavanje razume, da, ostro preskušnjo mora prestati o znanji nemščine, samo da je sprejet. Se ve da je potem čisto naravno, da potem vsi óni starši, ki želé, da bi njih otroci stopili v srednjo šolo, morajo na to gledati, da si otroci uže v ljudskej šoli pridobé potrebno znanje nemščine. A ta želja staršev nikakor nij dokaz za resnično korist ali potrebo nemščine, ampak samo priznanje v sili dejanske razmere, katera je pa krivična, kakor dokazano, in katera je postojčim državnim osnovnim zakonom v protislovji. Naj se v tem oziru uvede primerno stanje v smislu teh zakonov, potem bodo želje staršev postale tudi naravne.

„Podpisanih mnenje je tedaj, naj bode slovenska ljudska šola tako urejena, kakor je urejena pri družih nemških in nenemških avstrijskih narodih; naj bode posvečena možnej

V sklad dovesti dur in mol, je zadača, katero si je, nečem še reči v svojo subjektivno korist, postavil muzikaličen mož, ki vé, kaj je general-bas, mi drugi se ne smemo vtikati v posel, katerega ne razumemo subjektivno, objektivno pač smemo povedati svoje mnenje o kompromisu.

Da pa vendar nekaj pozitivnega pride iz glave vašega objektivnega prijatelja, bom predložil, naj udarimo enkrat mi Slovenci prav krepko na struno v dur tonu, znabiti bomo potem z nemškutarji menjali rolo, pa bomo še doživeli, da bo „Laibacher Tagblatt“ v molu prepeval svojo jeremijado o minljivosti nemškutarije. Za denes naj bo dosti moje objektivne pisarije, samo mi dovolite, gospa! neke subjektivne opazke.

Precej, ko sem začel dopisovati z vami, se mi je zdelo, da sem si nakopal sitnega posla; in res! ne le, da me pokregate včasih, ker imam hudoben jezik, to vidim, da imam

neopranegega, ampak vsak čas mi rečete, da je to in óno nerazumljivo; mej drugim pravite, da vam nij znano, kaj pomeni: „modicum et bonum“.

Res je, da smo možki brezobzirni včasih z našo latinščino, pa zato vam hočem lepo objektivno povedati, kaj to pomeni.

Iz latinščine prevedeno znamenjuje „modicum et bonum“: „zmerno in dobro“ ali jaz sem po svojej subjektivno-grešnej navadi tudi pri tem izrazu imel nekaj za grmom, in sicer neko anekdoto, katero sem čul enkrat, uže ne vem kje in kedaj.

Neki kmet je imel v latinskih šolah sina, in ta je prišel v vakancah domov; to nij nič posebnega, ali oča nij preveč zaupal sinu, pa je poprosil župnika, naj malo izpita fanta, če kaj zna ali nič. Župnik je bil subjektiven človek, pa je rekel očetu, naj se skrije za zid na pokopališči, a on bo hodil s študentom okolo cerkve, ter ga bode izpraševal; če bode

odgovarjal študent: „nescio“ bode to znamenje, da ne vé nič.

Ko prideta do nekega groba ob zidu, vpraša župnik študenta po latinski: „quis hic sepultus est“? (Kedo je tukaj zakopan?) „Nescio!“ je odgovoril dijak. Pokaže mu župnik še dva, tri grobe, in ga isto tako vpraša a odgovor zaporedoma glasi: „nescio“. „Bom ti dal nescija ti preklet' poba!“ se je zadržal oča izza zida, in malo da nij postal subjektiven, tako se je bil razjezil nad besedico: „nescio“!

To je prvo poglavje, zdaj pride drugo.

Črez nekaj let je imela birma biti pri farnej cerkvi; naš študent je uže bil v teologiji. Župnik piše škofu, in ga vpraša kakov obed bi pripravil, a dobi od škofa kratek odgovor: „modicum et bonum“. Župnik, kateri se je bil mej tem uže sprijaznil s teologom, vpraša tega, kaj bi to utegnilo biti „modicum et bonum?“ a bogoslovec odgovori, da bode on vzel vso skrb na se, da bode v kuhinji vse pri-

Razne vesti.

* (Povodenj.) Ker je zadnje tople dneve led na reki Dunavu in pritocih otajal se in je snežnica vode povelicala, prestopila je voda iz Dunava na mnogih krajih bregove posebno tam, kjer se po njej valé grmade plavajočega ledú in vodo zajezujejo. V podunavskih mestih je torej te dni velik strah. Na Dunaji se vse priprave proti povodnji delajo.

* (Umrl) je v Peterburgu grof Pavel Ignatijev, prvosednik ministerskega odbora.

* (Ruskima novinama) „Golosu“ in „Novemu vremenu“ je ruska vlada zopet privolila prinašati javna oznanila ali inserate; „Golos“ zdaj en čas tudi na ukaz ruske vlade nij smel izhajati.

I. izkaz

odbora za nabiranje dohodkov stradajočim v Istri:	
G. J. Berbuč (2 gld. na mesec)	12 gld. — kr.
„ Kočevar, davkarski pristav (1 gld. na mesec)	6 „ — „
„ Matejčič, prof.	15 „ — „
„ Nemonič, prof. (1 gld. na mesec)	6 „ — „
„ Ivančič, prof. (5 gld. na mesec)	30 „ — „
„ Venedig, prof. (2 gld. na mesec)	12 „ — „
„ Balzarek, žel. postaje predstojnik, (2 gld. na mesec)	12 „ — „
„ Neimenovan	1 „ — „
„ Fr. Ludvik	1 „ — „
„ Fr. Martin	50 „ — „
„ Vitezič, ingénieur (2 gld. na mes.)	12 „ — „
„ Steinböck (2 gld. na mesec)	12 „ — „
„ X.	3 „ — „
„ Dolžan, telegrafski uradnik	1 „ 60 „
„ Wagner, predstojnik telegr. urada	5 „ — „
„ Kalac, kaplan (1 gld. na mesec)	6 „ — „
„ Dr. Janko Srnc v Mariboru	5 „ — „
„ M. Venedig, c. k. profesor, je iz Ljubljane dobil po č. g. o. Josipu nabranih (mej temi 15 gld. od gospé Župevčeve)	26 „ — „

Slovanska čitalnica v Trstu	100 gld. — kr.
G. Borovič, trgovec (1 gld. na mes.)	6 „ — „
„ dr. Oblak, c. kr. sodn. adjunkt	5 „ — „
„ Šime Matejčič, fajmošter	5 „ — „
„ o. Hugo Novlan odd. l. po č. g. vikarju Dolencu v Ljubljani nabranih	12 „ — „
„	5 „ — „
„ Venedig, c. kr. profesor, izročil po č. g. o. Joahimu v Ljubljani nabranih	27 „ — „
„ H. Novlan izročil po č. g. vikarju Dolencu v Ljubljani nabranih	20 „ — „
„ Venedig izročil zopet po č. g. o. Josipu v Ljubljani nabranih	25 „ — „
„ Jurčič, tajnik glavarstva v Pazinu (1 gld. na mesec)	6 „ — „
„ Volčič, kaplan v Zarečju	10 „ — „
„ Kurinčič, davkarski pristav (50 kr. na mesec)	5 „ — „
„ Vincenc Dolschein, posestnik	10 „ — „
„ o. H. Novlan izročil po č. g. vikarju Dolencu v Ljubljani nabranih	15 „ — „
„ Mate Ujčič, katehet v Trstu	5 „ — „
„ Fran Orlič, fajmošter Žrninski	5 „ — „
„ Fran Bukovec, fajmošter v Trbižu	5 „ — „
Skupaj	433 gld. 10 kr.
Vsled 1., 2. in 3. izkaza v „Sl. Nar.“	128 „ 84 „
Cela svota	561 gld. 94 kr.

Vrh tega je dobil odbor od veleč. gosp. Fran Souvana iz Ljubljane 50 volnenih kocev. — Odbor si šteje v sveto dolžnost, da se imenovanemu gospodu in vsem onim, ki so sami kaj darovali in vsem onim, ki so sami kaj darovali ali darove nabirali, najprijetnejše zahvaljuje, ter prosi daljne podpore in pomoči, kajti beda je nepopisna.

V Pazinu dne 1. januarja 1880.

Odbor.

Umrlji so v Ljubljani.

29. decembra: Gvido Zeschko, zasobnikov sin, 2 l., na Tržaški cesti št. 3. za božjastjo. — Reza Petrič, šivilja, 26 l., na dunajski cesti št. 7, za jetiko. — Ana Zatlér, hišna gospodinja, 48 l., v ulici na grad, št. 7, za srčnim udarom.

Dunajska borza 3. januarja.

Enotni drž. dolg v bankovcih	69 gld. 75 kr.
Enotni drž. dolg v srebru	71 „ 15 „
Zlata renta	81 „ 70 „
1860 drž. posojilo	131 „ — „
Akcije narodne banke	840 „ — „
Kreditne akcije	291 „ 75 „
London	116 „ 65 „
Srebro	— „ — „
Napol.	9 „ 31 „
C. kr. cekini	5 „ 53 „
Državne marke	57 „ 70 „

Goslarjev,

deset móž ali kolikor jih kedó hoče, preskrbljuje kapelnik **Jurij Stiaral**, na sv. Jakoba trgu, v Trubarjevih ulicah št. 1, I. nadstropje na levi. (5)

„Vrtec“,

časopis s podobami za slovensko mladino.

„Vrtec“ stoji s 1. januarjem 1880. l. v deseto leto svojega obstanka. Prinašal bode poučne povesti, pripovedke, basni, gledališke igre, prirodopisne, naravoslovne in zemljepisne sestavke, muzikalne priloge, in različno drugo drobnino. Za šolsko mladino ga nij primernejšega časopisa, kakor je „Vrtec“.

Stoji za vse leto 2 gld. 60 kr., za pol leta 1 gld. 30 kr.

Kdor naročnini priloži še 40 kr., dobi drugi zvezek naše knjižnice za slovensko mladino, ki bode obsegal daljšo in jako zanimivo povest z naslovom: „Peter, roko-delčič“. Pozneje bo ta knjiga nekoliko več stala. (600—3)

Naročnina naj se pošilja po poštah nakaznicah na „Vrtečovo uredništvo“ v Lingarjevih ulicah št. 1, v Ljubljani (Laibach).

Skoraj zastonj!

Zavoljo nedavno na nič prišla velike fabrike za britanija-srebro, oddaje se sledečih 42 komadov, izredno dobrih reči, od britanija-srebra samo za gld. 6.75, kot jedva četrti del stroškov izdelovanja, tedaj skoraj zastonj, in sicer:

- 6 kom. vrlo dobrih namiznih nožev, z ročnikom od britanija-srebra, s pravo angleškimi srebrenoklenimi ostrinami.
- 6 „ jako finih vilic, britanija-srebro, iz jednega kosa.
- 6 „ teških žlic za jedi od britanija-srebra.
- 6 „ žlic za kavo od britanija-srebra, najboljše kvaliteti.
- 1 maslini zajemalca za mleko od britanija-srebra.
- 1 težki zajemalca za juho od britanija-srebra.
- 6 podstavkov za nože od britanija-srebra.
- 6 kom. Viktorija-podstavkov, fino cizelirani.
- 2 krasna namizna svečnika od britanija-srebra.
- 1 salonski namizni zvonček od britanija-srebra srebrnega glasu
- 1 precejvalnik za čaj od britanija-srebra, z ročkom ali vesalou.

42 kom. Vseh teh 42 rečij je izdelano iz najfinejšega britanija-srebra, ki je na celem svetu jedina kovina, katera ostane večno bela, in se od pravega srebra tudi po 20letnem rabljenju ne more razločiti, za kar se garantuje. (545 8)

Naslov in jedini kraj za naročila v c. kr. avstro-ogerskih provincijah: General-Depot der I. engl. Britannia-Silber-Fabriken:

Blau & Mann, Wien, I. Elisabethstrasse Nr. 6.

Pošilja se proti poštnemu povzetju. — Poština za vseh 42 komadov znaša 36 kr. v vse kraje Avstro-Ogerske

Notarijatski

koncipijent,

dobro izveden, prostega stanu, se išče za Dolenjsko in bode pod ugodnimi pogoji precej sprejet. Nadpis se zvé pri administraciji „Slov. Naroda“. (4)

Novo! Novo!

Ponarejenih novcev nij več!

Steinerjev kamen za poskušanje

zlata, srebra, dragocenostij itd.

v obliki za životnikov žep, neobhodno potreben vsakemu trgovcu, blagajniškemu uradniku, zlatarju in zasobniku.

à etui 85 kr. Samoprodaja za Kranjsko:

Josip Geba,

(2—2)

urar v Ljubljani.

Izdatelj in urednik Makso Armič.

Tirolski prsni sirup.

Ta izleček, prirejen iz najplavnejših planinskih rastlin, prjetnega okusa, pridobil si je kmalu ime izvrstnega zdravila zoper bolečine v vratu in prsih, zoper kašelj, kaseelj, zasizženje, teško dihanje, zoper krč v prsih itd., nadalje zoper boleznii otrok. Cena sklenici 1 gl. av. v. Pravi ima prirejevalec lekarnar O. Klement v Innsbrieku. V Ljubljani lekarnar Trankoczy. (536—5)

Original

J. Ogoreutz

Novem mestu prodaja

šivalne stroje vsacega sistema

proti gotovej plači ali na obroke s petletno garancijo.

Poduk brezplačno.

O dobroti mojih originalnih ameriškanskih mašin se lahko vsakdo prepriča pri takih osobah, ktere so jih pri meni še pred 12. leti kupile in še zdaj izvrstno šivajo. (535—4)

Wheeler & Wilson

Wilhelmov

rimski, skušeni, pravi, vseobčni zdravilni in vodni prilep (plašter)

zoper

glavobol, rane, opeklino in ozeblino.

Ta prilep je privilegirani od Nj. rimsk. kat. veličanstva. Moč in učinek tega prilepa je posebno ugoden pri globokih in raztrganih ranah vsled uboda ali udara, pri hudih ulesih, neodpravljenih bezgavkah, pri skelečih izpustkih, pri črvu, vnetih in oguljenih prsih, speklinah, kurjih očesih, otiskah, zmrznenih udih, pri toku iz trganja in jednakih bolečinah.

Jedna škatljica stane 40 kr. av. velj. Menj, nego dve škatljici se ne pošiljati in staneti s kolekom in pošiljativjo 1 gld. av. velj.

Ta prilep pravi ima samo

lekarna Fran Wilhelma v Neuenkirchnu pri Dunaji.

Nadalje ima tudi:

V Ljubljani: Peter Lassnik.

(527—5)

Lastnina in tisk „Narodne tiskarne“.